

Ne mi Olurdu

– E.Kirişçi · 30 Ağustos 2019

Masmavi gökyüzü... Dallar arasında ışıldayan güneş... Çınar altı... Küçük masalarda yaşlısı, genci... Dönen kaşıklar... Eriyen şekerler... Keyifle yudumlanan çaylar... Karşılıklı oturmuş adamlardan sırtını ağaca yaslamış olanı çay ocağına doğru boş bardağı kaldırıp çaycıyla göz göze geldi. Çaycı gülümsedi. Diğnerinin elinde telefon... Sıkılarak bıraktı. “Mehmet, herkes Zafer Bayramı kutlaması paylaşmış.” “Ne var bunda Hüseyin abi?” Hüseyin derin bir nefes alıp yanaklarını şişirdi. Dudaklarını büzüp üfledi. “İşimiz gücümüz a-bart-mak.” Mehmet rahatsız... Ya sabır çekti. “Yunanı denize dökmeseydik,” derken Hüseyin aley dolu “Söyle Mehmet, söyle,” diyordu ki güneşin önünü bulutlar örttü. Etraf karardı. Herkes bardakları bıraktı. Çaycı elinde askısı Hüseyin’in arkasında dondu kaldı. Göğre çevrilen korku dolu bakışlar... Diller sustu. Hüseyin kendini kaptırmış... “Τι θα ήταν Mehmet, Τι θα ήταν.” Mehmet şaşkın... “Abi, hayır mı!” Hüseyin’in beti benzi attı. Dehşet içinde ayağı fırladı. “τι μου συνέβη Mehmet, τι μου συνέβη” Çaycıyla çarpıştı. Haşlanan bacaklar... Avuçlarını açtı. Gözleri yaş içinde... “Συγγνώμη τον Θεό, συγγνώμη!” Bulutlar dağıldı. Masmavi gökyüzü... Dallar arasında ışıldayan güneş... Hüseyin dizlerinin üzerine çökmüş... Yakarış... “Üzgünüm Allah’ım, üzgünüm!” Mehmet’le çaycı kollarından tutup kaldırdılar. “Ne olur muş, anladın Hüseyin abi.”

Τι θα ήταν (Yunanca): Ne olurdu?

τι μου συνέβη: Bana ne oldu?

Συγγνώμη τον Θεό, συγγνώμη: Üzgünüm Allah’ım, üzgünüm!